

РЕШЕНИЕ

№ 207

гр. Ловеч, 01.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА**

при участието на секретаря **ГАЛИНА АВРАМОВА**
в присъствието на прокурора **Т. Н. П.**
като разгледа докладваното от **ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА** Гражданско дело №
20224300100253 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази:

Производството е по чл.5,ал.1 от ЗЛС,във вр.с чл.336 и сл.от ГПК.

Постъпила е искова молба от **Н. Р. В.** от гр.Л., срещу **Р. Д. К.**,с посочено правно основание чл.5,ал.1 от ЗЛС, вр.чл.336 и сл. от ГПК. Ищецът обяснява,че е майка на ответника и живеят заедно в семейното им жилище в гр.Л.. Синът ѝ е вече на 21 години и има физически и умствени увреждания. С решение на ТЕЛК е освидетелстван поради пълна слепота и му е определена 100% загубена работоспособност и нужда от чужда помощ.Последното му преосвидетелстване е с Експертно решение № 90508/42/01.03.2022г. и е пожизнено. Обяснява, че синът ѝ има и ментални увреждания, които му пречат да се грижи сам за себе си и за работите си. Изостанал е в развитието си- не може да говори,изразява чувствата си единствено с издаване на звуци, не може да пише,не може да се ориентира сам в околната среда, не може да защитава правата и интересите си. До навършване на пълнолетие родителите са го представлявали в тези дейности,но след това вече се нуждае от някой,който да го представлява надлежно. Затова моли да се постанови решение за поставяне под ограничено запрещение на сина ѝ. Има доказателствени искания.

По реда на чл.131 от ГПК препис от исковата молба и приложенията се изпратиха на ответника, но не представи отговор.

В съдебно заседание ищцата се явява лично и с пълномощник адв.Б. Л.-АК-Ловеч,като желае синът ѝ да бъде поставен под пълно запрещение.

Ответникът **Р. Д. К.** се доведе в съдебно заседание, придружен от родителите си. По време на изслушването по чл.337 от ГПК не отговори на поставените въпроси. Съдът

констатира, че не разбира значението им и не реагира осъзнато, издава отделни звуци, от които не може да се различи дума. Словесен контакт е невъзможен.

Представителят на Окръжна прокуратура–Ловеч моли да се постанови решение, с което да се уважи иска и Р. Д. К. бъде поставен под пълно запрещение. Намира, че от показанията на свидетелите, непосредствените впечатления от състоянието на ответника и съдебно-психиатричната експертиза, се установява, че страда от тежка умствена изостаналост, значително нарушение на поведението, изискващо грижи и лечение.

От представените по делото писмени и гласни доказателства и личния разпит на ответника по реда на чл.337 от ГПК, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено следното:

По допустимостта.

В определението по чл.140 от ГПК съдът прие, че искът е предявен от надлежна странародител на ответника. Не са налице процесуални пречки за разглеждане на производството, поради което съдът приема, че искът е допустим.

По основателността.

Установява се, че Р. Д. К. е роден на ***г. Родителите му са – майка- Н. Р. В. и баща Д.Ц. К.. От приложените медицински документи се установява, че от ранна детска възраст страда от вродена аномалия на окото-неуточнена, поради която не вижда и с двете очи. С Експертно решение №90508-42/01.03.2022г. на ТЕЛК при МБАЛ“Проф.д-р П.Стоянов“-Ловеч е преосвидетелстван със 100% трайна неработоспособност и нужда от чужда помощ. Като придружаващи заболявания са вписани – „ F.72.1 тежка умствена изостаналост, значително нарушение на поведението, изискващо грижи и лечение, G40.6 Grand mal припадъци. Заключение е обосновано с приложени амбулаторни листи, протокол от офталмологична медицинска комисия при МБАЛ“Проф.д-р П.Стоянов“-Ловеч, заключение от ЕЕГ изследване в Клиника по неврология към УМБАЛ“Д-р Г.Странски“АД,- Плевен, всички извършени през м.февруари 2022г.

По реда на чл.337, вр.с чл.338 от ГПК съдът направи опит да изслуша ответника, но установи, че не е възможно да се проведе разговор. Р. К. не отговори на поставените въпроси, издава единствено звуци, от които трудно може да се различи конкретна дума, свързана с въпроса. Съдът констатира, че не разбира смисъла на зададените въпроси и естеството на настоящето производство. Абсолютно е зависим от близките си, включително и за придвижването му поради заболяването на очите и умствената изостаналост.

Разпитаха се свидетели-близки на семейството, които потвърдиха, че това състояние на К. е още от раждането му. Категорични са, че не може да се грижи сам за себе си- да се обслужва, да живее сам. Не вижда и не може да говори. Понякога отговаря на зададен въпрос, но със звуци или отделни думи, извън контекста на въпроса- св.Д.Н.Д.- „...понякога ми вика Д..Понякога отговаря на зададен въпрос, а понякога не отговаря..не отговаря както трябва..Никога не е ходил на училище..“. Свидетелят Б.К.И.- „...Р. не може да ходи, не вижда. Той по рождение не вижда..Той не може да се храни сам, не може да се

изкъпе, да се облече..Не е посещавал училище..“

По делото се назначи съдебно-психиатрична експертиза с вещо лице д-р П. Н. В. от Държавна психиатрична болница-Ловеч, който постави диагноза- ”Тежка умствена изостаналост. Значително нарушение в поведението,изискващо грижи и лечение“. Обяснява,че се касае за недоразвитие на интелекта,с генезис по време на бременността или в перинаталния период, довел до дефицит на адаптивното поведение в периода на развитието му. Заболяването е възникнало при раждането и е с непрекъснато протичане. Основните характеристики на умственото изоставане при К. са липса на: абстрактно – логическо мислене, на оценъчно-критични годности, на диференцираност на личността, на възможности за обучение,липсват навици за самообслужване и битови умения дори и за проста практическа работа, липсват когнитивни процеси, социална адаптация и компетентност,ниско е нивото на емоционална компетентност, границите на „А-за“ са размити (неясни,несигурни), няма възможност за извличане на поуки от минал житейски опит. Експертът счита, че увредата на централната нервна система е в съществена степен и не позволява на К. да функционира самостоятелно. Поради увредата на когнитивните функции липсва психична годност да се грижи за своите работи и интересите си самостоятелно поради тежестта на „слабоумието“. Поведението му се диктува от моментно възникнали импулси, без борба на мотиви и противомотиви. Към това му поведение липсва каквато и да е критичност и възможност за корекция. Засегнатите годности не подлежат на терапевтично повлияване,поради което няма вероятност за подобрене в състоянието му. В заключение изразява мнение,че Р. К. не е в състояние да разбира свойството и значението на извършеното,да ръководи постъпките си,да се грижи за своите работи и защитава интересите си.

При така установената фактическа обстановка,съдът намира,че искът е основателен и следва да се уважи. Категорично се установи,че при Р. К. е налице вродена тежка форма на умствена изостаналост,която го прави неспособен да се грижи сам за делата си. Тежкото недоразвитие на интелекта е довело до сериозен когнитивен и емоционално – волеви дефицит и е увредило психическата му годност на К.. Към момента не е в състояние да разбира свойството и значението на извършеното,не може да ръководи постъпките си и да се грижи за себе си и делата си. Няма перспектива за подобрене в състоянието,дори и при медикаментозна терапия.

С оглед на това съдът приема,че са налице и двата критерия по чл.5 от ЗЛС, а именно медицинският- тежка умствена изостаналост (слабоумие) и юридическият-невъзможност да се грижи за делата си сам. Състоянието му е необратимо и не се очаква подобряване, поради което съдът приема,че критериите за дееспособността му са засегнати изцяло и следва да се постави под пълно запрещение. Това ще бъде изцяло в интерес на ответника, за защита на правата и интересите му.

След влизане на решението в сила препис от него следва да се изпрати на Органа по настойничеството и попечителството към Община Л., за учредяване на настойничество по реда на чл.155,вр.с чл.157 от СК.

По изложените съображения ОС-Ловеч

РЕШИ:

ПОСТАВЯ ПОД ПЪЛНО ЗАПРЕЩЕНИЕ Р. Д. К. с ЕГН ***** , с адрес в гр.Л., ул.***, на основание чл.5,ал.1от ЗЛС.

Решението може да се обжалва от страните в 2-седмичен срок от уведомяването на страните пред Апелативен съд Велико Търново.

След влизане на решението в сила на основание чл.155,вр.с чл.157 от СК препис от него да се изпрати на Органа по настойничеството и попечителството към Община Л. за учредяване на настойничество.

Съдия при Окръжен съд – Ловеч: _____